

Hans Tøft: Selv om der ikke i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning stilles konkrete forslag til ophævelse af de skattebegunstigede opsparingsordninger, lader det dog ingen tvivl tilbage om, hvad der er hensigten med den opsparingsreform, man ønsker gennemført. Det er et nyt forsøg på, man kan måske med rette sige i kontinuerlig fortsættelse af regeringens politik, at bekæmpe den private opsparing her i landet. Linjen er den, at først ødelægger man den private opsparing. Derefter fastslår man, at den private opsparing er for lille, hvorefter nødvendigheden af en større offentlig opsparing gøres gældende. Kan man gradvis fjerne borgernes lyst til og interesse i selv at lægge penge til side, må samfundet socialiseres og staten tilvejebringe den kapital, som er nødvendig for produktionens trivsel. Dette har været den linje, som også regeringspartiet har fulgt i de seneste år.

Alle erkender nødvendigheden af en vis opsparing i samfundet, men samtidig gøres der gang på gang nye ansøgninger om de ordninger, som vitterlig har været med til at tilvejebringe denne opsparing. Denne tendens viste sig i 1967, da man afskaffede den populære kapitalbindingsordning, en ordning, som gav en betydelig opsparing, der var fordelt på et meget bredt tværsnit af den danske befolkning, hvor en undersøgelse viste, at langt de fleste opsparede var arbejdere, funktionærer og tjenestemænd.

Det næste ansøgning var ophævelsen af de meget populære indekskontrakter, en opsparingsordning, som også blev anvendt af et særdeles bredt udsnit af den danske befolkning, og som indebar skattemæssige fordele for den enkelte, men som i høj grad også var til gavn for samfundet. Det var i første række velhavere, der fik fribillet til indekskontrakterne, sagde man, på trods af at der var 600.000 mennesker i dette land, som havde set deres fordel i at tegne indekskontrakter, inden det lykkedes socialdemokratiet sammen med SF og det radikale venstre at få ophævet ordningen. Hvad der mentes med fribillet må stadig stå hen i det uvisse, idet de opsparede beløb jo blev beskattet ved udbetaling. Det var et ansøgning imod den frivillige langsigtede alderdomsopsparing. Det frie initiativ skulle for enhver pris kvæles og erstattes med tvangsmæssige ordnin-

ger som dem, der nu lægges op til i regeringens forslag til økonomisk demokrati.

Nu er turen så kommet til de øvrige private opsparingsordninger. Jeg skal med det samme sige, at heller ikke denne gang kan det konservative folkeparti medvirke til, at disse ordninger beskæres yderligere. Jeg bemærkede mig finansministerens positive holdning over for forslaget. Jeg kunne godt lide at vide, om indholdet af det forslag, vi her behandler, hører til blandt de emner, som diskuteres i de 3 S-SF-studiekredse, og om det måske er således, at disse populære opsparingsordninger allerede i realiteten er beskåret for behandlingen her.

Det konservative folkeparti kan ikke deltage i denne krig mod den private opsparing. Samfundet har behov for en øget opsparing, og vi mener fortsat, at samfundet også bør animere den enkelte borger til denne opsparing. En af vejene hertil er de skattebegunstigede ordninger. Jeg skal i denne forbindelse ikke undlade at minde om det forslag, som det konservative folkeparti i fjor fremsatte om investeringskonti, og hvorefter skatteyderne, og her først og fremmest lønmodtagerne, ville kunne få mulighed for at udsætte beskatningen, indtil de opsparede beløb igen kunne hæves. Herved ville der være åbnet mulighed for en tiltrængt stimulans til den kapitaldannelse, der skal muliggøre skabelsen af nye arbejdspladser og sikringen af bestående. Men forslaget vandt altså ikke gehør blandt tvangsopsparingens fortalere.

Der foreslås i det foreliggende forslag en omlægning af fradragsretten for de ordninger, der fortsat skal eksistere efter forslagsstillernes mening — hvilke siges der ikke noget om — men således at der skal ydes et tilskud i stedet for som nu, hvor præmierne er fradragsberettigede i den skattepligtige indkomst. Det siges, at man herved opnår den samme virkning, som ville opnås ved at ændre fradrag i indkomsten til fradrag i skatten. Det er også et af de spørgsmål, som indgår i regeringens spareoplæg. Finansministeren var selv inde på det, så vidt jeg husker er det punkt 23. Jeg vil gerne spørge finansministeren, om det forholder sig således, at der allerede er truffet aftale mellem socialdemokratiet og SF om en sådan nyordning, og i bekræftende fald: er der alle-